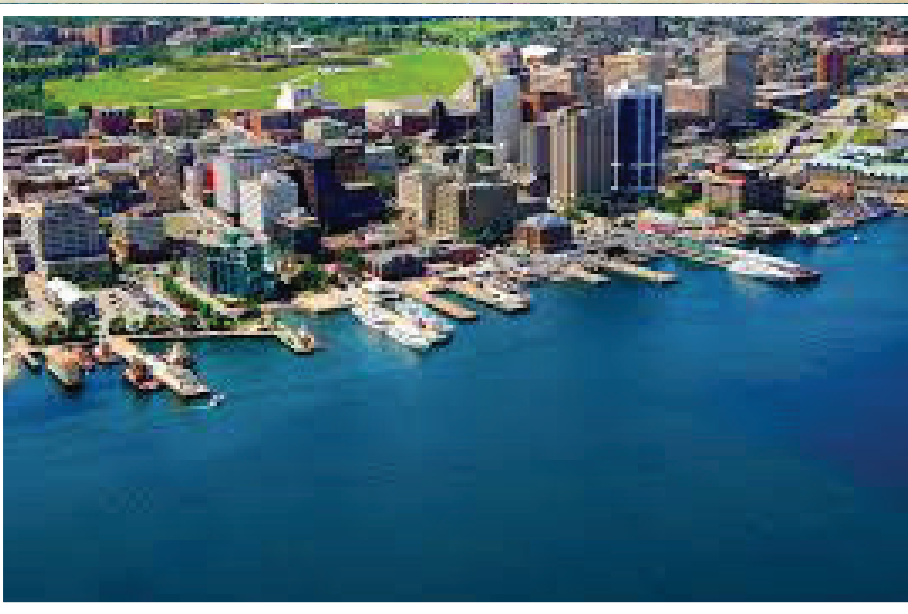

Komandi partur
Komandi partar verða um hvalaveiðuna hjá føroyingum við hollendarum aftaná seinna heimsbardaga.

John kundi síggja Jesus meira enn 100 fjórðingar til havs.

Blindi ferðamaðurin kom umborð í Halifax

dagar. Hevði egna koyggju og fekk nóg mikið at eta.
Upprunaliga trupulleikin var, at í havnini í Halifax kundu fólk ganga og mala uttan eftirlit, sum tað var fyrr á molanum í Havn. Hetta hevði neyvan latið seg gjørt í dag.
Har, sum skil er á, mugu sjálvt havnaarbeiðarar vísa samleikaprógv fyri at sleppa til arbeiðis.

Fastir í koralrivi

Eina ferð í Nicaragua komu vit siglandi gjøgnum Moskito kanalina. Vit máttu

kom upp, tá fylgdi ein stórirur blokkur av korallum við á akkerinum. Vit sigldu eitt sindur longur burtur og fingtu so slept koralblokkini niður á botn aftur. Men her lærði eg so, at ein skal vera eitt sindur umhugsin, tá ið ankrað verður.
Eg havi eisini verið í Venesuela, har fleiri føroyingar hava virkað sum trúboðarar. Har var gott skil í tá, men nú stendur alt til at bresta.
Havi eisini verið í Santo Domingo í Dominikanska lýðveldinum, sum var fyrsta land, sum Columbus fann á sinni. Hetta er ein stórirur havnabýur.

navn til yale lyklarnar, sum er ein nútímans útgáva av gomlu føroysku hvølpalásini.
Jarðskjálta í sjónum
Ein serlig hending var eisini í Guatemala. Vit fóru út eitt kvøldið í myrkri, og loðsurin var farin í land.
Skiparin var farin at leggja seg, eg var stýrimaður og á vakt. Tað var púra stilt í sjónum, men knappliga verður stór alda við nógvum rulli. Eg skilti einki av hesum. Tá ið skiparin kemur upp, skilir hann, at her er okkurt, sum er reiðiliga galið.
Nú rópar loðsurin á okkum á VHFfinum.

Har var eg við nøkur summur. Tá var eg dekkari. Eg hevði mínar trolroyndir við gamla trolaranum Høvdaberg og íslenskum trolarum á ungum árum og hetta kom til góðar nú. Vit fingtu nógvan fisk, tað var ein góður trolari.
Hetta var endin á sjólvíninum. Seinni hevur tað verið við ferðamannaskipum sum ferðamaður.
Einaferð eg ferðaðist vitjaði eg ein vita á Mallorca, sum eg havi silgt framvið nógvar ferðir.
Í seinni árum havi eg onkuntíð verið á floti. Tað hevur eisini verið spennandi. Eina ferð fingtu vit triggjar stórar kalvar, sum vigaðu 238 pund.
Eg var 60 ár tá ið konan doyði. Judisa var 56 ár. Vit áttu sonin Ragnar, sum býr í Havn. Hann eigur tvey børn.
Eg giftist við Paulinu í 1996. Hon hevði mist sín mann, Erling, í 1993. Tey áttu trý børn, eitt er farið foldum frá. Eg havi í mong ár búð í Havn, har eg trívist væl.

Blindi ferðamaðurin ætlaði at sleppa til Piræus við Athen. Men har slapp hann ikki í land.

halda okkum tætt at strondini. Tá kemur eitt illveður, tað oysti niður við tropiskum regni. Allur skermurin á radaranm varð hvítur, so vit sóu ikki, hvussu langt vit vóru frá landi. Vit máttu steðga og ankra upp, so vit ikki rendu á land. Flúrar vóru eisini uttanfyri har. At fara á land mátti fyri alt í verðini ikki henda. Tað fór at slíta i, og vit sóu tá land. Tá vit so skulu hiva akkerið upp, maktar spælið ikki. Vit royna ymiskt sum at slekka av og so seta á aftur, men tað hjálpir einki.
Tað vísti seg, at vit vóru fastir í einum koralrivi. Hvat skuldu vit gera nú? So royndu vit at spennalt væl, og so at bakka og sigla fram við skipinum, og so at royna at ansa eftir, at akkerið ikki slitnaði. Tað kundi eisini henda um illa vildi til, at tað skrædnaði í stevninum. Tað hevði eisini verið ein ólukka.
Tað eydnaðist at enda. Men tá akkerið

Hitti føroyingar í stóru verð

Eg hitti onkuntíð føroyingar. Í Houston búði Jallgrim Joensen, úr Húsavík. Hann var beiggi Asbjørn Joensen, kendur løgtingsmaður fyri Sjálvstýrisflokkinn í sínari tíð. Hann arbeiðdi fyri tryggingarfelagið Lloyds í London. Men so fór hann til Houston at arbeiða fyri somu fyrirtøku. Tá ið donsk skip vóru inni, fór hann umborð at vita um nakar føroyingur var við. Tá komu vit at kennast.
Hann var ein sovorðin álitismaður, at høvdu teir trupuleikar við einum skipi, so tóku teir altíð hann umborð.
Eitt skifti sigldi eg við Knud I Larsen, einum donskum reiðarí. Vit sigldu inni á stóru sjógvunum í USA. Minnst eina av hesum oyggjunum við bygningum. Porturini vóru gjørd sum stór lyklahol. Hesa oynna átti Yale fyrirtøkan, sum hevur lagt

So spyr hann hvussu tað hevur gingist hjá okkum. Tá hevði verið jarðskjálvti á botni, og hetta var orsøkin til alduna og rullið. Tá ið vit komu aftur, var hesin partur av havnini burtur, og vit máttu leggja at aðrastaðni.
Endin á fjarsiglingini
Konan bleiv sjúk, so eg mátti halda meg til heimaleiðirnar
Eitt skifti sigldi eg við Strandferðsluni, mest sum avloysari. Tá kom eg at sigla við øllum Strandfaraskipunum, og eg var alt frá skiparara til dekkara. Her kann skoytast upp í, at John hevur tað ummæli frá fólki, hann samstarvaði við á Strandferðsluni, at hann var ein álitismaður av teimum bestu.
Tá ið konan var deyð, fór eg at sigla onkran túr sum avloysari við Steintór, ísfiskatrolararn í Hvalba. Skiparin, Jákup Pauli Hammer, er systirsonur Judisu.

John giftist seinnu ferð við Paulinu Midjord

Tøkk til John

Vit fara at takka John fyri hesa áhugaverdu frásøgn, sum er eitt gott íkast til fjølbroytta lívið og virkseimið hjá føroyingum úti í heimi.